

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

การประเมินโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม

ระหว่างโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียน

ภาษาต่างประเทศคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

EVALUATING LANGUAGE AND CULTURE EXCHANGE PROGRAM

BETWEEN PIBOONBUMPEN DEMONSTRATION SCHOOL, BURAPHA

UNIVERSITY AND KUNMING FOREIGN LANGUAGE SCHOOL, YUNNAN

PROVINCE, PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

ภัทราวุธ รักกลิน, สิริยุพิน ศุภันธุ์ภักชานา*

Pathawut Rakklin, Siriyupin Suthanathphakchana*

อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา,

e-Mail: pathawut@go.buu.ac.th (Corresponding Author)

Lecturer, Piboonbumpen Demonstration School, Faculty of Education, Burapha University,

e-Mail: pathawut@go.buu.ac.th (Corresponding Author)

(Received: 2022, June 22; Revised: 2022, August 25; Accepted: 2022, August 31)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนภาษาต่างประเทศคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 68 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการประเมินโครงการด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต จำนวน 4 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัยพบว่าผลการประเมินโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมโดยความเห็นของผู้บริหารมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.48$, $\sigma=0.39$) ส่วนอาจารย์ ($\mu=4.66$, $\sigma=0.41$) ผู้ปกครอง ($\mu=4.60$, $\sigma=0.40$) และนักเรียน ($\mu=4.62$, $\sigma=0.33$) อยู่ในระดับมากที่สุด

*อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, e-Mail: siriyupin@go.buu.ac.th
Lecturer, Piboonbumpen Demonstration School, Faculty of Education, Burapha University,
e-Mail: siriyupin@go.buu.ac.th

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\mu=4.62$, $\sigma=0.33$) โดยผู้บริหารมีความเห็นในระดับมาก ดังนั้นสรุปได้ว่าโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้ มีความคุ้มค่า และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียน อาจารย์ และนักเรียน

คำสำคัญ: การประเมินโครงการ, ความร่วมการศึกษาต่างประเทศ, การแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม

ABSTRACT

The purpose of this study was to evaluate language and culture exchange program between Piboonbumpen Demonstration School, Burapha University and Kunming Foreign Language School, Yunnan province, People's Republic of China. The research participants consisted of 68 administrators, teachers, parents and students. The research instruments were 4 questionnaires with 5 scales rating. The statistics employed for the data analysis were percentage, mean (μ), and standard deviation (σ).

The findings were as follows:

It was found that the administrators' opinions were consistent at a high level ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.39$), teachers ($\mu = 4.66$, $\sigma = 0.41$), parents ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.40$) and students ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.33$) were consistent at the highest level. When considering each aspect, it was found that the Context Evaluation, Input Evaluation, Process Evaluation and Product Evaluation were consistent at the highest level ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.33$). The administrators had different opinions from teachers, parents and students.

Therefore, it can be concluded that Academic Cooperation Program for Language and Cultural Exchange is worth continuing and useful for the development of schools, teachers and students.

Keywords: Evaluation Program, International Cooperative, Language and Culture Exchange Program.

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560–2579 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562, หน้า 7) ภาษาจีนเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญต่อประเทศไทยในทุกกระดับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการติดต่อทำธุรกิจหรือการร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีนทั้งจากแผ่นดินใหญ่ ไต้หวัน ฮองกง หรือ สิงคโปร์ กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้บรรจุภาษาจีนกลางเข้าเป็นภาษาหนึ่งในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โดยให้โรงเรียนที่เปิดสอนเป็นผู้ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนการสอน จนถึงวันนี้จะเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ในประเทศไทยมีอย่างกว้างขวางทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาจีนกลางอยู่ในทุกระดับชั้น อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และในระดับมหาวิทยาลัย (Zhong, 2018, p. 1)

โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน จึงเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เมื่อปีพุทธศักราช 2548 คณะผู้บริหารโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ลงนามข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) ฉบับแรกกับ โรงเรียนภาษาต่างประเทศคุณหมิง จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นความร่วมมือทางวิชาการด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โดยทั้งสองสถาบัน มีกิจกรรมทางวิชาการที่พัฒนารูปแบบขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีอาจารย์และนักเรียนจากโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” จะเดินทางไปช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน ส่วนคณะอาจารย์และนักเรียนจากโรงเรียนภาษาต่างประเทศคุณหมิง จะมาที่โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” ช่วงเดือน กรกฎาคม ระยะเวลาประมาณ 3 สัปดาห์ โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ ปัจจุบันโครงการดังกล่าวได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 12 ทั้งนี้กระบวนการดำเนินงานดังกล่าว ยังไม่เคยมีการศึกษาว่ามีการดำเนินการบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ ประกอบกับความร่วมมือดำเนินการมากกว่า 10 ปี แล้วบริบทและความต้องการของทั้งสองฝ่ายอาจจะเปลี่ยนไปแล้ว ดังนั้นควรจะมีการประเมินโครงการเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาโครงการ

ผู้วิจัยศึกษาและประเมินโครงการโดยใช้รูปแบบจำลองซิปปี้ (CIPP Model) ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการที่จำเป็นต่อความสำเร็จของโครงการ สามารถนำผลการประเมินมาประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร โดยมุ่งประเมินแต่ละด้าน ของโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมดังนี้ ด้านบริบท (Context) ประเมินหลักการ จุดประสงค์ เป้าหมายและการเตรียมการของโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ประเมินความเหมาะสมของครูผู้สอน อุปกรณ์และสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณในการจัดโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ด้านกระบวนการ (Process) ประเมินความเหมาะสมของการดำเนินโครงการ กิจกรรมในโครงการ การกำกับติดตาม ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ และด้านผลผลิต (Product) ประเมินผลการดำเนินโครงการและประสิทธิภาพของผู้เข้าร่วมโครงการความร่วมมือทางวิชาการ สอดคล้องกับ วรรณดี นาคสุขปาน (2556, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการพัฒนาารูปแบบความร่วมมือด้านการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทยกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนพบว่า 1) ด้านนโยบาย โรงเรียนใช้การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย 2) ด้านหลักสูตร

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

กำหนดเรื่องค่านิยมและมรดกร่วมทางวัฒนธรรมอาเซียน 3) ด้านครูผู้สอน พัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 4) ด้านสื่ออุปกรณ์ทางการศึกษา จัดหาสื่อและพัฒนาสื่อเกี่ยวกับอาเซียน 5) ด้าน รูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ 6) ด้านผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ในการเตรียม ความพร้อมของสถานศึกษา 7) ด้านงบประมาณ มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนงาน 8) ด้านบรรยากาศของ สถานศึกษา มีการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้อาเซียนศึกษา และ 9) ด้านผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียน จากที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูล พบว่ายังไม่มีใครทำประเมินโครงการความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยใช้รูปแบบ ใช้ชิปโมเดล (CIPP Model) ตามแนวคิด ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) สามารถประเมินโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของผู้วิจัยได้อย่างดี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประเมินโครงการความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อแลกเปลี่ยนภาษา และวัฒนธรรมโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนภาษาต่างประเทศคุณหมิง มณฑล ยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อนำผลการประเมินโครงการมาเป็นข้อมูลด้านสารสนเทศประกอบการ ตัดสินใจเพื่อพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนโครงการความร่วมมือทางวิชาการให้สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบันของทั้ง สองสถาบันได้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เข้าร่วมโครงการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินผลการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนภาษาและ วัฒนธรรมโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนภาษาต่างประเทศคุณหมิง มณฑล ยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ใน 4 ด้าน คือ ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้าน กระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product)

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการประเมินโดยใช้แนวทางของแบบจำลองชิป (CIPP Model) ตามแนวคิดของสตัฟเฟิล บีม (Stufflebeam, 1983, p. 128) โดยมุ่งประเมินแต่ละด้าน ดังนี้

1. บริบท (Context) ประเมินหลักการ จุดประสงค์ เป้าหมายของโครงการความร่วมมือทาง วิชาการ
2. ปัจจัยเบื้องต้น (Input) ประเมินความเหมาะสมของครูผู้สอน อุปกรณ์และสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ และงบประมาณ และการเตรียมการในการจัดโครงการความร่วมมือทางวิชาการ
3. กระบวนการ (Process) ประเมินความเหมาะสมของการดำเนินโครงการกิจกรรมในโครงการการ กำกับติดตาม

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

4. ผลผลิต (Product) ประเมินผลการดำเนินโครงการ และการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมโครงการ ความร่วมมือทางวิชาการ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร 4 คน อาจารย์ 4 คน ผู้ปกครอง 30 คน และนักเรียน 30 คน ของโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เข้าร่วมโครงการความร่วมมือทางวิชาการในการ แลกเปลี่ยนนักเรียนและอาจารย์ รวมจำนวน 68 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อ แลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ระหว่างโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียน ภาษาต่างประเทศคุณหญิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้าน กระบวนการและด้านผลผลิต จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร แบบสอบถาม ความคิดเห็นของอาจารย์ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ในทั้ง 4 ด้าน โดยใช้แนวทางของแบบจำลองชิป (CIPP Model) ตามแนวคิดของสตัฟเฟิลเบิร์ก (Stuffleberm, 1983, p. 128) โดยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของธิดา ฉิมพลี (2549, หน้า 121)

1. บริบท (Context) เป็นคำถามเกี่ยวกับประเมินหลักการ จุดประสงค์ เป้าหมายของโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ในการแลกเปลี่ยนนักเรียนและอาจารย์ โดยสอบถามเฉพาะผู้บริหารและอาจารย์เท่านั้น

2. ปัจจัยเบื้องต้น (Input) เป็นคำถามเกี่ยวกับประเมินความเหมาะสมของครูผู้สอน อุปกรณ์และ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณและการเตรียมการในการจัดโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ในการแลกเปลี่ยนนักเรียนและอาจารย์โดยสอบถาม ผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียน

3. กระบวนการ (Process) เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมแลกเปลี่ยน วัฒนธรรม และการประเมินผลโครงการ โดยสอบถาม ผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียน

4. ผลผลิต (Product) เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์ ประสิทธิภาพของ ผู้เข้าร่วมโครงการโดยสอบถาม ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครองและนักเรียน

คุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องความ ชัดเจนของภาษา ความสอดคล้องของรูปแบบ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดย การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามในแต่ละข้อโดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตรง ตามเนื้อหาในระดับที่เหมาะสมโดยมีค่า IOC เท่ากับ .77

การเก็บรวบรวมข้อมูล กรณีใช้แบบสอบถามต่อโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยน ภาษาและวัฒนธรรมระหว่าง โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นเครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบฟอร์มด้วย Google Form ตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่ผู้ตอบ แบบสอบถามตามความสมัครใจ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง รวมจำนวน 68 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์แจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) แบบสรุปรวมแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 22-25) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนน 4.51-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 3.51-4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 2.51-3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.51-2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.00-1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร 4 คน เป็นชาย 3 คน และหญิง 1 คน มีอายุเฉลี่ย 43 ปี 3 เดือน อาจารย์ 4 คน เป็นชาย 2 คน และหญิง 2 คน มีอายุเฉลี่ย 41 ปี 3 เดือน ผู้ปกครอง 30 คน เป็นชาย 11 คน และหญิง 19 คน มีอายุเฉลี่ย 51 ปี 4 เดือน และนักเรียน 30 คน เป็นชาย 4 คน และหญิง 26 คน มีอายุเฉลี่ย 16 ปี 1 เดือน รวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 68 คน โดยมีผลการวิจัยตามรายละเอียดดังนี้

1. ผลการประเมินโครงการตามความคิดเห็นของผู้บริหารความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.48$, $\sigma=0.39$) อาจารย์ผู้สอน ($\mu=4.66$, $\sigma=0.41$) ผู้ปกครอง ($\mu=4.60$, $\sigma=0.40$) และนักเรียน ($\mu=4.62$, $\sigma=0.33$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\mu=4.62$, $\sigma=0.33$)

2. ผลการประเมินโครงการ ด้านบริบทตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.50$, $\sigma=0.24$) ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.75$, $\sigma=0.33$)

3. ผลการประเมินโครงการ ด้านปัจจัยเบื้องต้นตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.48$, $\sigma=0.30$) ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ($\mu=4.65$, $\sigma=0.45$) และนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.73$, $\sigma=0.26$)

4. ผลการประเมินโครงการ ด้านกระบวนการตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.43$, $\sigma=0.42$) ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ($\mu=4.56$, $\sigma=0.44$) และนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.71$, $\sigma=0.24$)

5. ผลการประเมินโครงการ ด้านผลผลิตตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.50$, $\sigma=0.24$) ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.68$, $\sigma=0.40$) ผู้ปกครองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.60$, $\sigma=0.39$) และนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.84$, $\sigma=0.23$)

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

สรุปได้ว่าโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมระหว่างโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนภาษาต่างประเทศคุณหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้ มีความคุ้มค่า และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียน อาจารย์ และนักเรียน

อภิปรายผล

1. ผลการประเมินโครงการตามความคิดเห็นของผู้บริหารความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง และนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ดังนั้นสรุปได้ว่าโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ระหว่างโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนภาษาต่างประเทศคุณหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้ มีความคุ้มค่า และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียน อาจารย์ และนักเรียน ส่วนอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครองและนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดเพราะเป็นผู้เข้าร่วมโครงการ มีการเตรียมความพร้อมทั้งอาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมพร้อมด้านภาษาจีนเบื้องต้น ส่วนผู้ปกครองและนักเรียนมีการจัดประชุมชี้แจงความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการ การปรับตัวและเตรียมความพร้อมก่อนเดินทาง การเตรียมพร้อมด้านภาษาและวัฒนธรรมและการใช้ชีวิตร่วมกับนักเรียนและครอบครัวชาวจีน ดังนั้นจึงส่งผลให้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ วรณดี นาคสุขปาน (2556, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบความร่วมมือด้านการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทยกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนพบว่า 1) ด้านนโยบายโรงเรียนใช้การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย 2) ด้านหลักสูตรกำหนดเรื่องค่านิยมและมรดกร่วมทางวัฒนธรรมอาเซียน 3) ด้านครูผู้สอน พัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 4) ด้านสื่ออุปกรณ์ทางการศึกษา จัดหาสื่อและพัฒนาสื่อเกี่ยวกับอาเซียน 5) ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ 6) ด้านผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา 7) ด้านงบประมาณ มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนงาน 8) ด้านบรรยากาศของสถานศึกษา มีการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้อาเซียนศึกษา และ 9) ด้านผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียน

2. ผลการประเมินโครงการด้านบริบทตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากในการประเมินโครงการฯ ด้านบริบท เป็นการประเมินหลักการ จุดประสงค์ เป้าหมายของโครงการความร่วมมือทางวิชาการ เป็นอย่างดี มีความคาดหวังให้โครงการบรรลุตามที่ตั้งไว้และมีพัฒนาการในทิศทางที่ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน จึงส่งผลให้ความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้เข้าร่วมโครงการผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ ธิดา ฉิมพลี (2549, หน้า 91-92) ที่ศึกษาการ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

ประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี พบว่าด้านบริบทเกี่ยวกับความเหมาะสมและสอดคล้องของวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบโครงการมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากผ่านเกณฑ์การประเมิน

3. ผลการประเมินโครงการด้านปัจจัยเบื้องต้นตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน และนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดสำหรับด้านปัจจัยเบื้องต้น จะประเมินความเหมาะสมของครูผู้สอน อุปกรณ์และสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้และงบประมาณ และการเตรียมการในการจัดโครงการความร่วมมือทางวิชาการ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงการใช้สถานที่เพื่อเตรียมความพร้อมในโรงเรียน และการจัดทำทัศนศึกษา ซึ่งผู้บริหารมองว่าสามารถสนับสนุนให้มากขึ้นไปอีกได้ตามสถานการณ์และความเหมาะสมจึงมีความเห็นในระดับมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนเป็นผู้เข้าร่วมโครงการที่ได้รับการสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างเพียงพอเหมาะสมจากผู้บริหารจึงมีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ พระมหาประโยชน์ ต๊ะพงษ์ (2549, หน้า 83-88) ที่ศึกษาการประเมินโครงการการฝึกอบรมศีลธรรมค่ายคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับนักเรียน พบว่าด้านบริบทตามความคิดเห็น ผู้บริหาร ครูผู้สอน และพระวิทยากร พบว่าโดยภาพรวมผลการประเมินอยู่ในระดับมาก

4. ผลการประเมินโครงการด้านกระบวนการตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ในการประเมินด้านกระบวนการจะประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมในโครงการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การกำกับติดตามในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ในการแลกเปลี่ยนนักเรียนและอาจารย์จึงมีความเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์และนักเรียนผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ การได้รับความสะดวกในการทำวิชา การเดินทางไปสนามบิน ความปลอดภัยในระหว่างการเดินทางเข้าร่วมโครงการ การไปทัศนศึกษาตามที่โรงเรียนจัดให้ และการมีส่วนร่วมทุกคนในการแสดงแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม จึงส่งผลให้มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ พุทธชาติ ศุภลักษณ์ (ออนไลน์, 2558) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศด้านอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศ ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศ ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ ด้านทรัพยากรความร่วมมือ และด้านขั้นตอนการดำเนินงาน ซึ่งรูปแบบได้ผ่านการตรวจสอบด้านความเหมาะสมและผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการทดลองใช้และประเมินรูปแบบความร่วมมือระหว่างประเทศด้านอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าหลังการนำรูปแบบไปทดลองใช้หรือหลังการพัฒนามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการประเมินโครงการด้านผลผลิตตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครองและนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับการประเมินโครงการ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

ด้านผลผลิตเป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานผลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น และกระบวนการร่วมด้วยสำหรับผู้บริหารย่อมมีความคาดหวังสูงถึงผลสำเร็จของโครงการหลังจากที่อาจารย์และนักเรียนได้เข้าร่วมโครงการแล้ว ยังคงมองว่าผลการลงนามความร่วมมือทางวิชาการระหว่างโรงเรียน (MOU) ยังไม่ครอบคลุมทุกด้าน เพราะยังขาดเรื่องของการสอนของอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการ ดังนั้นจึงส่งผลให้ความคิดเห็นของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ต่างจากความคิดเห็นของอาจารย์ ผู้ปกครองและนักเรียน ซึ่งเห็นพัฒนาการของอาจารย์และนักเรียนที่ได้มีโอกาสในการใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศ มีการปรับตัวทั้งด้านอากาศ อาหาร วัฒนธรรมใหม่ ๆ การได้มีโอกาสใช้ภาษาจีนในห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน ผู้ปกครองก็เห็นพัฒนาการของนักเรียนตั้งแต่วันแรกจนวันสิ้นสุดโครงการ ที่นักเรียนเริ่มปรับตัวได้ และมีความสุขกับโครงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม จึงส่งผลให้ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครองและนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. **ด้านบริบท** ควรมีการปรับปรุงเรื่องการจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองและนักเรียนเพื่อชี้แจงรายละเอียดก่อนการดำเนินโครงการ
2. **ด้านปัจจัยเบื้องต้น** ควรปรับปรุงเรื่อง จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนเพียงพอ และเหมาะกับการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมมีความพอเพียง
3. **ด้านกระบวนการ** ควรปรับปรุงเรื่อง เพิ่มการประชาสัมพันธ์รับสมัครนักเรียนและอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการ กำหนดระยะเวลาในการรับสมัครมีความเหมาะสม นักเรียนไทยกับนักเรียนจีนที่เป็นผู้ดูแลกัน
4. **ด้านผลผลิต** ควรปรับปรุงเรื่อง ส่งเสริมให้นักเรียนและอาจารย์มีความรู้และใช้ภาษาจีน-ไทยดีขึ้น ปรับระยะเวลาในการจัดกิจกรรม 3 สัปดาห์ ให้มีความเหมาะสมดียิ่งขึ้น เพิ่มการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนและอาจารย์สามารถปรับตัวในการอยู่ต่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการประเมินจากกลุ่มประชากรที่มาจากฝ่ายของโรงเรียนภาษาต่างประเทศคุณหมิงด้วยทั้งผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองชาวจีน ทั้งในช่วงที่นักเรียนไทยเดินทางไปประเทศจีน และนักเรียนชาวจีนเดินทางมาประเทศไทยเพื่อจะได้ข้อมูลจากทั้งสองฝ่ายสามารถนำผลการประเมินโครงการไปใช้ประโยชน์และพัฒนาโครงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมระหว่างสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2565

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ธิดา ฉิมพลี. (2549). *การประเมินโครงการส่งเสริมสุขภาพสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พระมหาประโยชน์ ต๊ะพงษ์. (2549). *การประเมินโครงการฝึกอบรมศีลธรรมค่ายคุณธรรมจริยธรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับนักเรียน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พุทธชาติ ศุภลักษณ์. (2558). *การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศด้านอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
<https://civec.vec.go.th/LinkClick.aspx?fileticket=qMq3vwq6yis%3d&tabid=2820&portalid=56&mid=6451&language=th-TH> [2564, 12 มกราคม].
- วรรณดี นาคสุขปาน. (2557). *การพัฒนาแบบความร่วมมือด้านการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทยกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียน*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา, วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Stufflebeam, D. L. (1983). The CIPP Model for Program Evaluation. *In Evaluation Models*, (pp. 117-141). Springer, Dordrecht.
- Zhong, Bingling. (2018). *THE DEVELOPMENT OF CHINESE COMMUNICATION-BASED LEARNING PACKAGE FOR THAI GRADE 8 STUDENTS*. Master of Education Curriculum and Instruction, Faculty of Education Burapha University.